

Arrest

nr. 297 440 van 22 november 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOUJDAINI *loco* advocaat B. DHONDT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 1 oktober 2020 en verzoekt op 18 augustus 2021 een eerste keer om internationale bescherming. Verzoeker was niet aanwezig op zijn geplande interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 februari 2022 en 4 april 2022, waardoor hij geacht werd afstand te hebben gedaan van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.2. Op 27 oktober 2022 dient verzoeker zijn huidige en tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beslist op 15 mei 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U beweert over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn Agbor-obi, in Delta State. U woonde er samen met uw ouders en uw zus C. Omdat u vaak ziek werd toen u in het huis van uw vader woonde, stuurde uw vader u naar uw tante H., in Azo Owa, om daar te gaan wonen. Soms keerde u terug naar huis, bijvoorbeeld op zondag. In 2007 werd het huis van uw vader verdeeld onder uw vader en zijn siblings. Uw oom P. ging toen ook in het huis wonen. Uw vader was de oudste zoon binnen zijn familie, en zou dus het recht hebben op de eigendom van uw grootouders. Zijn jongere broer, P., vocht met uw vader hierover. Er werd hierdoor naar een rechtbank gegaan in 2010, waar besloten werd om het huis te delen. Uw vader was een chauffeur, na een ongeval in 2007 werd hij verantwoordelijke voor parkeertickets. Uw moeder was een leerkracht. In 2011 is uw vader overleden in General Hospital te Agbor aan complicaties van diabetes. Uw oom heeft zijn overlijden op spirituele wijze veroorzaakt. In 2012 is uw moeder in het ziekenhuis overleden door de shock van de dood op uw vader, aan hartfalen. U woonde nog steeds bij uw tante H. In 2012 of 2014 stopte u met school.

In januari 2015 verliet u Nigeria ten gevolge van de problemen met uw oom en omdat het leven moeilijk was. U reisde via Libië naar Italië, waar u midden 2015 aankwam. U deed er een verzoek tot internationale bescherming, en op 24/03/2016 kreeg u hiervoor een weigeringsbeslissing. U kreeg een humanitaire verblijfsvergunning die op 24/03/2019 verviel. Op 1 oktober 2020 kwam u aan in België en op 18 augustus 2021 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in. U was niet aanwezig op uw interview op Dienst Vreemdelingenzaken op 28/2/2022 en 4/4/2022 waardoor u geacht werd afstand te hebben gedaan van uw verzoek.

Op 27/10/2022 diende u een tweede, en onderhavig, verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: attesten van opname in de psychiatrie, een psychologisch attest van psychologe A., een attest van verblijf, uw paspoort, foto's van medische documenten vanuit Nigeria, foto's van uw ouders, en foto's van een begrafenis.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het attest van dr. L. dd. 06/01/2023 blijkt immers dat u sedert 26/12/2022 opgenomen was op de afdeling psychiatrie in ZNA Psychiatrisch Ziekenhuis Stuivenberg. Van 17/12/2022 tot 26/12/2022 was u al opgenomen in PZ Multiversum te Morsel. Het geplande persoonlijk onderhoud op 11/01/2023 kon bijgevolg niet plaatsvinden. Uw raadsheer werd verzocht om het CGVS op de hoogte te stellen van uw mentale situatie en wanneer het voor u mogelijk zou zijn om gehoord te worden. U verliet eind januari 2023 het ziekenhuis, en werd op 3 februari 2023 opnieuw opgenomen. Het attest van dr. L. van 14/02/2023 attesteert dat u sedert dan in staat was om de nodige gesprekken te voeren. Er werd dan overgegaan naar een nieuwe oproeping. Uit het psychologisch attest van psychologe A. dd. 24/03/2023 blijkt dat u aan psychotische symptomen lijdt die gepaard gaan met auditieve en visuele hallucinaties, gedesorganiseerde gedachten en verklaringen, angstigheid, sociaal isolement en geheugenmoeilijkheden. De psychologe vroeg om rekening te houden met het feit dat u moeite hebt om u te concentreren en uw levensverhaal te vertellen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gedurende het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS bijgestaan door uw sociaal assistente, mevrouw V., die aanwezig was in de hoedanigheid van vertrouwenspersoon. U werd ook op regelmatige tijdstippen een pauze gegeven, zodat er ook op die manier voldoende onderbrekingen waren zodat u zich niet steeds voor lange periodes moest concentreren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Bij aanvang van het interview werd u gevraagd naar uw gemoedstoestand en eventuele andere steunmaatregelen die u nog konden geboden worden gedurende het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Na elke pauze gaf u telkens aan dat u akkoord was om nog verder te doen met het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15 en p. 21). Aan het einde van het persoonlijke onderhoud werd u, uw advocaat, en uw vertrouwenspersoon de kans geboden om nog opmerkingen te maken over het verloop van het persoonlijk onderhoud. Er werden geen opmerkingen gedaan met betrekking tot het verloop van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw problemen/de door u aangehaalde feiten waarvoor u Nigeria verliet geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Het betreft immers een louter interpersoonlijk conflict binnen de familie van uw vader, dat betrekking heeft op de verdeling van de eigendommen binnen de familie. Er is bijgevolg geen verband met een van de criteria bepaald in het Verdrag van Genève.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde feiten ongeloofwaardig zijn.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS merkt ten eerste op dat uit de medische overlijdensaktes van uw ouders blijkt dat ze overleden zijn aan medische problemen. Zo staat er opgeschreven dat uw vader overleed op 17 november 2010 aan diabetische ketoacidose, een complicatie bij diabetes wanneer er te weinig insuline in het lichaam is. Als secundaire doodsoorzaak stond metabole derangementen, stofwisselingsstoornissen of metabole stoornissen. Het medisch attest van uw moeder verklaart dat ze overleden is op 18 november 2011 ten gevolge van hartfalen en hypertensie. Op basis van dergelijke vastgestelde doodsoorzaken toont u niet aan dat uw oom P. verantwoordelijk is voor het overlijden van uw ouders omdat uw vader en P. altijd met elkaar vochten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). De gevechten zouden de ziektes veroorzaakt hebben, aldus uw verklaringen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U baseert uw verklaringen echter volledig op hypothesen en toont op geen enkele manier aan dat het overlijden van uw ouders effectief veroorzaakt is, of veroorzaakt kon worden, door toedoen van uw oom P. Wanneer u gevraagd werd hoe uw oom P. spirituele problemen kon veroorzaken voor uw familie, herhaalde u uw verklaringen dat hij altijd vocht met uw vader omwille van het huis. U gaf het CGVS geen enkele blijk van inzicht in hoe dergelijke spirituele problemen konden plaatsvinden en hoe uw oom die specifiek zou hebben veroorzaakt. Wat betreft de persoonlijke problemen die u zou hebben gehad ten gevolge van uw oom, zou u steeds ziek geworden zijn terwijl u in het huis verbleef (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U kreeg steeds pijn in uw lichaam. Uw problemen waren dus ook steeds beperkt tot een medisch niveau, en zijn bezwaarlijk ernstig te noemen. Ze waren opgelost door bij uw tante te gaan wonen. U verklaarde verder ook dat u, of uw familie, nooit hulp heeft gezocht voor de problemen met het huis en uw oom P., de politie zou bijvoorbeeld nooit betrokken geweest zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Gezien u verklaarde dat het over spirituele problemen ging, veroorzaakt door uw oom, werd u ook gevraagd of er spirituele hulp gezocht werd ten aanzien van deze problemen. U verklaarde van niet, en u kende zelfs geen mensen die spirituele hulp aanboden in Nigeria. Ondanks dergelijke spirituele problemen, die kenbaar ook gebonden waren aan het huis, bleef uw vader ook steeds samen met zijn broer P. daar wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). **Het feit dat uw ouders en uw zus, daar bleven wonen en het feit dat uw familie nooit hulp zocht, ondermijnt de geloofwaardigheid van de ernst van uw beweerde problemen met uw oom volledig.**

*Bij terugkeer naar Nigeria zou u uw oom vrezen omdat hij nu in het huis woont en omdat u de eerste zoon bent, u zou ook gedood worden voor het huis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). **U slaagde er echter niet in om deze vrees aannemelijk te maken.** U hebt bijvoorbeeld nooit met uw oom gesproken nadat uw ouders overleden zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U sprak hem voor het eerst en voor het laatst in 2006. U toonde met andere woorden geen persoonlijke bedreiging van uw oom in uw hoofdte. U hebt niets meer van uw oom P. gehoord nadat u in Europa aankwam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Na het overlijden van uw ouders is het huis van uw vader ook naar uw oom gegaan, immers u kon daar niet wonen en de familie van uw moeder (in casu onder andere H.) wilde u niet steunen om daar te gaan wonen. De facto heeft uw oom P. dus al wat hij beweerdelijk wilde, met name het bezit van het huis. U werd hier ook op gewezen en gevraagd of P. dan nog problemen voor u zou veroorzaken bij terugkeer naar Nigeria. U verklaarde dat u het niet leuk zou vinden om terug te gaan naar het huis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U werd geopperd om niet meer naar het huis te gaan om daar te gaan wonen, gezien u dat niet wilt, u bleef zelf herhalen dat u niet wilde in het huis wonen*

en dat u niet graag zou teruggaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Op basis van uw verklaringen toonde u niet aan dat u een gegrond vrees hebt ten aanzien van uw oom P. bij terugkeer naar Nigeria.

Gedurende de asielpcedure in België legde u ook tegenstrijdige verklaringen af. Zo had u in september 2021 voor DVZ verklaard dat u van 2003 tot 2009 woonde bij een tante op X nummer X in Azo Owa, van 2009 tot uw vertrek in 2015 woonde u dan bij een andere tante op X, op een onbekend huisnummer (verklaring DVZ). U hebt echter voor het CGVS maar vermelding gemaakt van uw woonst bij tante H., sinds u 6 à 7 jaar oud was (omstreeks 2005) (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Duidelijkheid met betrekking tot uw verschillende woonplaatsen is van belang, gezien de problemen zich binnen uw familie afspeelden. In november 2022 verklaarde u voor DVZ nog dat u verbleef bij uw ouders tot 2011, en dat u nadien bij uw tante H. woonde in Azo Owa, X. Volgens deze verklaringen voor DVZ woonde u dus langer nog bij uw ouders dan in uw verklaringen voor het CGVS. Ook dit is van belang voor een duidelijk begrip van de context van uw beweerde problemen. Gezien u beweert dat uw oom de dood van uw vader, en bijgevolg ook uw moeder, veroorzaakt heeft, is het van belang om te weten of u al dan niet in het huis verbleef op dat moment.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u bijzonder laattijdig was in uw verzoek tot internationale bescherming. U verklaarde immers zelf aangekomen te zijn in België in oktober 2020. U wachtte echter tot augustus 2021 met het indienen van uw eerste verzoek tot internationale bescherming. Dergelijke passieve houding in het zoeken naar bescherming, ondermijnt de ernst van de door u beweerde vrees volledig.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u door uw oom P. zou vermoord worden (eventueel op spirituele wijze) omdat u de eerst volgende erfgenaam bent van het familiehuis. Laat staan dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming hield het CGVS rekening met uw vastgestelde psychologische problemen evenals uw relatief jonge leeftijd op het moment dat u Nigeria verliet (omtrekt 17 jaar oud). Dat u concentratieproblemen hebt en moeite hebt om uw levensverhaal uit te leggen, verklaart bovenstaande geloofwaardigheidsproblemen niet. Daarenboven merkt het CGVS op dat bijgebrachte attesten geen informatie bevatten over de aard van de geheugenproblemen. De psychiatrische attesten die u neerlegde vermelden enkel een opnameduur en de onmogelijkheid om in die periode deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud. Er is verder geen sprake van een diagnose of de problematiek die geleid heeft tot deze opname. Naast dit attest legde u ook nog een summier attest van uw psychologe neer, met daarin dan de opsomming van het klinisch ziektebeeld en de vermelding dat u concentratieproblemen en moeilijkheden om uw geheugen op te roepen. De attesten lichten geenszins toe op welk vlak de vermelde geheugenproblemen zich kunnen manifesteren, en of de problemen zich dus situeren op het vlak van het korte, dan wel het lange termijngeheugen. Evenmin blijkt uit deze attesten dat u werd onderworpen aan een cognitief neuropsychologisch onderzoek om op objectieve wijze vast te stellen dat u te kampen heeft met geheugenproblemen. Uit de bijgebrachte psychologische en psychiatrische attesten kan niet worden afgeleid dat u, omwille van de verklaarde symptomen die u vertoont, in de absolute onmogelijkheid verkeerde de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen.

Wat betreft uw psychologische problemen, werd u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk gevraagd of u hieromtrent een vrees koestert bij terugkeer naar Nigeria (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). U antwoordde dat u uw oom vrees en ook dat het systeem van Europa anders is dan in Afrika (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). U slaagde er echter tot twee maal toe niet in om te verduidelijken wat u hier juist mee bedoelde, ook niet aan de hand van een voorbeeld (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Uw raadsheer voegde in haar opmerkingen nog toe dat uw psychologische problemen erger zouden worden bij terugkeer naar Nigeria. Uw tante zou ook niet capabel zijn om voor u te zorgen waardoor u het risico loopt om in mensonterende omstandigheden terecht te komen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Het CGVS merkt op dat u verklaarde dat uw zus C. nog steeds bij uw tante H. verblijft, al sinds uw vader overleden was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Zowel uw zus en uw tante in Nigeria stellen het naar uw eigen verklaringen goed. Uw zus leert er om kleren te maken en uw tante en haar echtgenoot zijn landbouwers. De kinderen van uw tante H. gaan allen naar school (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13-14). Wanneer u gevraagd

werd of het voor u mogelijk zou zijn om terug bij uw tante H. te gaan wonen, antwoordde u van niet omdat u uw documenten in Europa nodig hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Wanneer u dit nogmaals gevraagd werd, legde u uit dat het leven moeilijk zou zijn omdat u opnieuw van nul moet starten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Zelf haalde u dus niet concreet de vrees aan dat u niet zou kunnen terugkeren naar uw tante en uw, intussen volwassen, zus C.

Het CGVS wijst er verder op dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor zover u zich zou beroepen op uw psychologische toestand an sich, dient u desgevallend de hiertoe geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het CGVS voegt verder ook de informatie toe dat de Nigeriaanse National Assembly op 28/11/2022 stemde om de 65 jaar oude Lunacy Act te vervangen door de Mental Health Bill, deze wet werd getekend op 06/01/2023 door president Buhari. Deze wet wordt gezien als een belangrijke stap in de juiste richting, en voorziet de ontwikkeling van een beleid rond mentale gezondheid, de oprichting van een commissie voor mentale gezondheid, en bevat provisies over rechten van mensen met een mentale ziekte. Hoewel er zeker nog stappen te nemen zijn, toont het de bereidheid van de Nigeriaanse overheid om stappen te ondernemen om het stigma rond mentale gezondheid te beëindigen. Het CGVS voegt dan ook de volgende rapporten toe: Nigeria's new mental health bill: an opportunity to fight stigma, en Nigeria: medical treatment and healthcare. Er is nog steeds een stigma, maar er is ook verbetering zichtbaar.

Wat betreft de overige documenten die u neerlegde, hebben deze geen verdere relevantie voor de gedane vaststellingen in deze beslissing. Uw Nigeriaanse nationaliteit en identiteit, die u aantoonde met uw paspoort, wordt niet betwist. U legde ook foto's van uw ouders en de begrafenis van uw moeder neer (notities persoonlijk onderhoud CGVS). Aan de hand van die foto's kan echter niets aangetoond worden over wie er begraven is of wat de omstandigheden van diens overlijden zijn.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten

is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20 april 2023. Op 2 mei 2023 ontving het CGVS antwoord op deze notities via uw advocaat. Het betrof een verduidelijking van uw verklaringen op pagina 17 met betrekking tot de verdeling van het huis en het feit dat enkel uw oom P. er in 2007 introk, en sindsdien daar woonde samen met uw vader en moeder. Er werd met deze opmerkingen rekening gehouden in de opmaak van deze beslissing.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/8, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 11 van het VN-Verdrag voor Personen met een Handicap, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 10.3, 10.4, 18 en 24 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de rechten van verdediging en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn kwetsbaar profiel en de verplichtingen die deze kwetsbaarheid met zich meebrengt voor de Belgische asielinstanties bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op (het merendeel) van de motieven van de bestreden beslissing. In verband met de overwegingen inzake zijn vrees voor vervolging louter omwille van zijn psychische problemen, betoogt verzoeker het volgende:

“Ten derde werd verzoeker bevraagd of hij met betrekking tot zijn psychologische problemen een vrees koestert bij terugkeer naar Nigeria. Verwerende partij stelt dat verzoeker niet antwoordde op de vraag en slechts de vrees voor zijn oom aanhaalde, alsook dat het systeem van Europa anders is dan in Afrika, zonder uit te leggen wat hij daarmee bedoelde, “tot twee maal toe”. Verwerende partij verwijst bovendien slechts naar een deel van het antwoord van verzoeker wanneer hij gevraagd wordt of hij bij zijn tante terecht zou kunnen. Verzoeker antwoordde van niet en voegt toe: “Omdat mijn tante kinderen heeft nu, (...)”. Uit het gegeven dat de kinderen van zijn tante naar school gaan, zijn tante en haar man landbouwers zijn en dat zijn zus kleren leert maken, concludeert verwerende partij (enigszins impliciet) dat verzoekers tante wel voor hem zou kunnen zorgen en tegenargumenteert zij de opmerking van verzoekers raadvrouw dat verzoeker in mensonterende omstandigheden zou terechtkomen. Er werden echter geen vragen gesteld over de concrete situatie van zijn tante, over haar financiële toestand en over de mogelijkheid om werkelijk voor verzoeker te kunnen zorgen, al helemaal gelet op zijn psychologische toestand. Mogelijks verwees verzoeker hier naar wanneer hij zei dat zijn tante nu kinderen heeft waarvoor zij en haar man moeten instaan.

Wat betreft het niet antwoorden op de vraag of de psychologische problemen een vrees op zich zouden kunnen inhouden, houdt verwerende partij wederom geen rekening met het gegeven dat verzoekers kwetsbaar profiel en zijn mentale problemen in de weg staan van heldere, logische verklaringen waarmee hij werkelijk antwoordt op de gestelde vraag. Hij beschikt niet over het mentale vermogen om te begrijpen waar verwerende partij precies op doelt met haar vraagstelling. Dit wijst opnieuw op een onzorgvuldigheid van verwerende partij in haar beoordeling.”

In een derde en laatste middelonderdeel benadrukt verzoeker dat hij een vrees voor vervolging heeft of een risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van zijn psychologische problemen, en dit als lid van een sociale groep. Onder verwijzing naar rechtspraak en doctrine verduidelijkt hij eerst waarom hij, gezien zijn mentale gezondheidstoestand, behoort tot een sociale groep in de zin van het Verdrag van Genève en van de Vreemdelingenwet. Verder betoogt verzoeker dat hij omwille van zijn mentale gezondheidstoestand, en dus omwille van zijn lidmaatschap aan een sociale groep, vervolgd zal worden bij terugkeer naar Nigeria. Enerzijds nuanceert hij de overwegingen van de bestreden beslissing waarin de verwerende partij – op basis van de door haar aan het administratief dossier gevoegde informatie met betrekking tot de behandeling van mensen met psychische problemen in Nigeria – lijkt te laten uitschijnen dat mensen met psychische problemen in Nigeria niet (meer) onderworpen worden aan behandelingen die als vervolging kunnen worden gekwalificeerd. Hij doet dit door te verwijzen naar andere passages uit de rapporten waarop de verwerende partij zich in dit verband beroept, waaruit onder andere blijkt dat er sprake is van discriminatie, uitbuiting en stigma van mensen met psychische problemen in Nigeria. In het licht van deze informatie voegt verzoeker het volgende toe:

“Deze stigma rond mensen met mentale aandoeningen en dat zij een bron van schaamte vormen voor familieleden, zou heel goed de reden kunnen zijn dat verzoekers tante H. hem heeft gesteund om uit Nigeria te vertrekken. Naast mogelijke financiële motieven, zou dit ook een mogelijke reden zijn waarom verzoeker niet meer bij zijn tante H. terechtkan, al is er hier enkel het raden naar aangezien hieromtrent niets gevraagd werd tijdens het persoonlijk onderhoud (als verzoeker al enige indicaties hierover zou hebben kunnen opvangen van zijn tante gelet op zijn toestand).”

Anderzijds verwijst verzoeker naar bijkomende verslagen en rapporten, van onder meer *Human Rights Watch* uit 2020 en 2023, waaruit volgens hem blijkt dat er sprake is van stigmatisering en uitstoting van mensen met psychische problemen in Nigeria en van slechte behandeling, ten gevolge van onwetendheid en stigma, van mensen in het kader van de geestelijke gezondheidszorg in het land. Hij meent dat deze behandeling vervolging in de zin van het Verdrag van Genève uitmaakt. Daarnaast voegt verzoeker nog toe dat uit de door hem geciteerde informatie nergens blijkt dat de Nigeriaanse overheid adequaat optreedt tegen de mishandeling van mensen met psychische problemen en dat ook staatsinstellingen zich schuldig maken aan mensonterende behandelingen en foltering in de vorm van het vastketenen van mensen met psychische aandoeningen, waardoor zij hem, die bovendien bijkomend het risico loopt als bezeten persoon te worden gekwalificeerd, aldus niet kunnen beschermen tegen dergelijke praktijken.

Verzoeker besluit als volgt:

“Het vastketenen van mensen houdt dus een onmenselijke en vernederende behandeling in en samen met de omstandigheden in Nigeria met betrekking tot psychische hulp en gezondheidszorg, loopt verzoeker aantoonbaar een risico op onmenselijke en vernederende behandelingen. Gelet op het feit dat dit voorkomt uit de perceptie over mensen met psychische problemen als een bepaalde sociale groep in

Nigeria en wat hen actief wordt aangedaan door familie, omgeving en de overheid zelf, is er een nexus met het Vluchtelingenverdrag en moet het risico ook gekwalificeerd worden als een risico op vervolging.

Verzoeker valt onder een specifieke sociale groep die internationale bescherming verdient onder artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

Het terugsturen van verzoeker maakt een onmenselijke en vernederende behandeling uit in de zin van artikel 3 EVRM."

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus, toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- opnameattest Multiversum d.d. 5 januari 2023 (stuk 1);
- opnameattest ZNA Stuivenberg d.d. 6 januari 2023 (stuk 2);
- opnameattest ZNA Stuivenberg d.d. 17 februari 2023 (stuk 3);
- attest dr. L. d.d. 14 februari 2023 (stuk 4);
- attest dr. A. d.d. 24 maart 2023 (stuk 5);
- verslag ZNA Stuivenberg eerste opname d.d. 10 maart 2023 (stuk 6);
- verslag ZNA Stuivenberg tweede opname d.d. 10 maart 2023 (stuk 7);
- foto's van mensen met mentale problemen in Nigeria (stuk 8).

2.2.2. Verzoeker maakt op 10 oktober 2023, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd zijn medisch dossier van Fedasil.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.3. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Nigeria, te worden vervolgd door zijn oom P. Verzoekers vader was de oudste zoon van zijn familie en erfde de eigendom (met inbegrip van het huis) van zijn ouders, tot ongenoegen van zijn jongere broer, P. Ten gevolge van dit conflict vermoordde P. verzoekers beide ouders op spirituele wijze en zorgde hij er ook voor dat verzoeker ziek werd door het huis. Verzoeker, die de eerste zoon is van zijn vader, vreest bij terugkeer zijn oom P. omwille van het huis.

Blijkens de bestreden beslissing is verzoeker er niet in geslaagd een vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie

van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Vooreerst (i) oordeelt de commissaris-generaal, omwille van verschillende redenen, dat de door verzoeker aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève en dat deze bovendien niet geloofwaardig zijn. Zo (a) stelt de commissaris-generaal dat uit de medische overlijdensaktes van verzoekers ouders blijkt dat zij overleden zijn aan medische problemen en kan verzoeker niet aantonen dat zijn oom hiervoor (spiritueel) verantwoordelijk is. De persoonlijke problemen die verzoeker omwille van zijn oom zou hebben gehad, waren ook steeds beperkt tot een medisch niveau en bezwaarlijk ernstig te noemen en het gegeven dat zijn familie nooit (spirituele) hulp zocht en dat zijn ouders en zus in het huis bleven wonen met P., ondanks de vermeende spirituele problemen gebonden aan het huis, ondermijnt de ernst van zijn vermeende problemen volledig. Voorts (b) toont verzoeker geen persoonlijke bedreiging van zijn oom P. in zijn hoofde bij terugkeer aan. Hij kan immers niet aannemelijk maken dat hij zijn oom vreest omdat hij nu in het huis woont en verzoeker de eerste zoon van zijn vader is. Daarbij komt nog (c) dat verzoeker gedurende de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in België ook tegenstrijdige verklaringen in verband met zijn verschillende woonplaatsen in Nigeria aflegde. Tot slot (d) merkt de commissaris-generaal volledigheidshalve nog op dat verzoeker bijzonder laattijdig was met het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming. Bovendien (ii) oordeelt de commissaris-generaal dat er bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming rekening werd gehouden met zijn vastgestelde psychologische problemen, evenals met zijn relatief jonge leeftijd op het moment dat hij Nigeria verliet (ongeveer 17 jaar oud). Daarnaast (iii) insinueert de commissaris-generaal dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn psychologische problemen op zich. Zo (a) haalde verzoeker zelf geen duidelijke vrees hieromtrent aan wanneer hij hiernaar gevraagd werd. Verder (b), wat betreft de door zijn advocaat opgeworpen vrees dat zijn psychische toestand zal verslechteren bij terugkeer en de bewering dat zijn tante H. niet voor hem zou kunnen zorgen waardoor hij het risico loopt om in mensonterende omstandigheden terecht te komen, lijkt de commissaris-generaal het niet aannemelijk te achten dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar zijn tante en zijn intussen volwassen zus. Ook (c) merkt de commissaris-generaal op dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève en dat uit de beschikbare informatie, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er verbetering zichtbaar is inzake de situatie van mensen met psychische problemen in Nigeria. Tot slot (iv) meent de commissaris-generaal dat de overige door verzoeker neergelegde documenten en de door zijn advocaat overgemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

2.3.4. Samen met de verwerende partij kan worden vastgesteld dat verzoeker, op grond van het geheel van de medische en psychologische attesten die verzoeker in de loop van zowel de administratieve als de onderhavige procedure neerlegde, psychologisch kwetsbaar is.

Uit deze attesten blijkt dat verzoeker van 17 december 2022 tot 26 december 2022 opgenomen was in PZ Multiversum te Morsel, waarna hij werd overgeplaatst naar de afdeling psychiatrie in ZNA Psychiatrisch Ziekenhuis Stuivenberg. Het geplande persoonlijk onderhoud op 11 januari 2023 kon bijgevolg niet plaatsvinden en verzoekers advocaat werd verzocht om de commissaris-generaal op de hoogte te stellen van verzoekers mentale situatie en wanneer het voor hem mogelijk zou zijn om gehoord te worden. Verzoeker verliet eind januari 2023 het ziekenhuis en werd op 3 februari 2023 opnieuw opgenomen. Het attest van dr. L. d.d. 14 februari 2023 attesteert dat verzoeker sedert dan in staat was om de nodige gesprekken te voeren. Er werd vervolgens overgegaan tot een nieuwe oproeping. Uit het psychologisch attest van psychologe A. d.d. 24 maart 2023 blijkt dat verzoeker aan psychotische symptomen lijdt die gepaard gaan met auditieve en visuele hallucinaties, gedesorganiseerde gedachten en verklaringen, angstigheid, sociaal isolement en geheugenmoeilijkheden. De psychologe vroeg om rekening te houden met het feit dat verzoeker moeite heeft om zich te concentreren en zijn levensverhaal te vertellen. De medische attesten die verzoeker in het kader van de onderhavige procedure neerlegde, bevestigen dat verzoeker aan een ongespecificeerde schizofreniespectrum- of andere psychotische stoornis lijdt en er wordt melding gemaakt van (visuele) hallucinaties en waanideeën. Uit verzoekers medisch dossier van Fedasil blijkt dat verzoeker op regelmatige basis (medisch en psychologisch) werd opgevolgd en dat hij nog steeds medicatie neemt (minstens tot 27 juli 2023). Tijdens zijn laatste afspraak waarvan dit medisch dossier melding maakt, wordt gesteld dat het beter gaat met verzoeker. Ter terechtzitting bevestigt verzoeker ook dat het beter met hem gaat, maar dat hij nog steeds in behandeling is en dat hij nog steeds medicatie neemt. Voorts wordt in het verzoekschrift nog gesteld dat verzoeker begin juni een intakegesprek heeft gehad met psycholoog T. G. van expertisecentrum Solentra en dat een rondetafelgesprek met zijn begeleider, sociaal assistent, psycholoog bij Fedasil en psycholoog bij Solentra gepland staat op 28 juni 2023. De Raad stelt vast dat hiervan tot op heden evenwel geen documenten voorliggen.

2.3.5. Blijkens de bestreden beslissing houdt verzoekers relaas geen verband met de criteria van het Verdrag van Genève en wordt dit relaas niet geloofwaardig geacht. De verwerende partij was in die zin van oordeel dat verzoekers psychologische problemen (waaronder psychoses, hallucinaties, waanideeën, etc.), die niet betwist worden, de vaststellingen die zij in dit verband in de bestreden beslissing deed, niet konden verklaren of verschonen. Verzoeker is het daar volgens het verzoekschrift geenszins mee eens.

2.3.6. Nog daargelaten deze vaststellingen en betwisting oordeelt de Raad dat verzoeker gevolgd kan worden waar hij in het verzoekschrift betoogt dat de verwerende partij beter had moeten onderzoeken of hij omwille van zijn ernstig psychologisch kwetsbaar profiel geen risico loopt op vervolging (omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep) in toepassing van artikel 48/3 Vreemdelingenwet of op het lijden van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6.1. Vooreerst dient te worden gewezen op verzoekers betoog aangaande de overwegingen van de bestreden beslissing waarin de verwerende partij – op basis van de door haar bij het administratief dossier gevoegde informatie met betrekking tot de behandeling van mensen met psychische problemen in Nigeria – lijkt te laten uitschijnen dat mensen met psychische problemen in Nigeria niet (meer) onderworpen worden aan behandelingen die als vervolging dan wel ernstige schade kunnen worden gekwalificeerd.

Concreet betoogt de verwerende partij in de bestreden beslissing het volgende:

“Het CGVS voegt verder ook de informatie toe dat de Nigeriaanse National Assembly op 28/11/2022 stemde om de 65 jaar oude Lunacy Act te vervangen door de Mental Health Bill, deze wet werd getekend op 06/01/2023 door president Buhari. Deze wet wordt gezien als een belangrijke stap in de juiste richting, en voorziet de ontwikkeling van een beleid rond mentale gezondheid, de oprichting van een commissie voor mentale gezondheid, en bevat provisies over rechten van mensen met een mentale ziekte. Hoewel er zeker nog stappen te nemen zijn, toont het de bereidheid van de Nigeriaanse overheid om stappen te ondernemen om het stigma rond mentale gezondheid te beëindigen. Het CGVS voegt dan ook de volgende rapporten toe: Nigeria’s new mental health bill: an opportunity to fight stigma, en Nigeria: medical treatment and healthcare. Er is nog steeds een stigma, maar er is ook verbetering zichtbaar.”

Vooreerst merkt verzoeker in zijn verzoekschrift terecht op dat de verwerende partij in de bovenvermelde overweging nergens melding maakt van de passages uit de door haar gehanteerde informatie, waarop zij zich baseert, om tot deze redenering te komen.

Wat betreft de overwegingen van de commissaris-generaal inzake de Nigeriaanse *Mental Health Bill*, betoogt verzoeker in het verzoekschrift terdege dat dit slechts argumenten in termen van toekomstperspectieven betreffen en dat gezegden als *“een belangrijke stap in de juiste richting”* en *“de ontwikkeling van een beleid rond mentale gezondheid”* geenszins wijzen op tastbare, bestaande en adequate psychologische hulp of instellingen die hem bescherming zouden bieden tegen de (stigma’s die resulteren in) foltering en mensonterende omstandigheden, waarvan volgens verzoeker – gelet op de hierna besproken informatie – in Nigeria sprake is. Voorts verklaart de commissaris-generaal zelf dat er *“zeker nog stappen te zetten zijn”*. Verzoeker kan gevolgd worden dat het feit dat de voormelde overweging van de verwerende partij waarin zij verwijst naar de bereidheid van de Nigeriaanse overheid om stappen te ondernemen, opnieuw niets zegt over hoe de situatie op dit moment is, welke impact dit zal hebben op verzoeker bij terugkeer en welke risico’s al dan niet verbonden zijn aan een eventuele terugkeer.

Bovendien kan verzoeker worden gevolgd waar hij stelt dat een volledige lezing van de door de verwerende partij gehanteerde informatie noopt tot een verdere nuancering van de bovenvermelde overweging in de bestreden beslissing. Zo merkt verzoeker terdege op dat de nieuwe wet in deze bronnen wel degelijk een stap vooruit wordt genoemd, maar dat zij evenwel de belangrijke bedenking maken dat de wet allerm minst genoeg is en dat de wet niet succesvol geïmplementeerd zal worden. Hoewel de verwerende partij in algemene termen spreekt van *“de bereidheid om stappen te ondernemen om het stigma rond mentale gezondheid te beëindigen”*, blijkt uit de door de verwerende partij gehanteerde informatie dat het stigma, de discriminatie en uitbuiting van mensen met geestelijke gezondheidsproblemen sterk aanwezig blijft in Nigeria. Ook is men in deze rapporten geenszins positief over de mentale gezondheidszorg in Nigeria.

Tot slot stelt de Raad, mede gelet op het voorgaande, vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift terecht betoogt dat de rapporten waarnaar de verwerende partij verwijst, en die zich in het administratief dossier bevinden, geen informatie bevatten die de door hem in het verzoekschrift vermelde bronnen (en informatie) tegenspreken en dat deze de hierna vermelde bronnen integendeel juist lijken te bevestigen.

2.3.6.2. Zo verwijst verzoeker naar bijkomende verslagen en rapporten, van onder meer *Human Rights Watch* uit 2020 en 2023, waaruit volgens hem blijkt dat er sprake is van stigmatisering en uitstoting van mensen met psychische problemen in Nigeria en van slechte behandeling, ten gevolge van onwetendheid en stigma, van mensen in het kader van de geestelijke gezondheidszorg in het land. Hij meent dat deze behandeling vervolging in de zin van het Verdrag van Genève uitmaakt. Daarnaast is verzoeker van mening dat uit de door hem geciteerde informatie blijkt dat de Nigeriaanse overheid niet adequaat optreedt tegen de mishandeling van mensen met psychische problemen en dat ook staatsinstellingen zich schuldig maken aan mensonterende behandelingen en foltering in de vorm van het vastketenen van mensen met psychische aandoeningen, waardoor zij hem, die bovendien bijkomend het risico loopt als bezeten persoon te worden gekwalificeerd, aldus niet kunnen beschermen tegen dergelijke praktijken.

2.3.6.3. Dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud aan verzoeker uitdrukkelijk vroeg of hij omtrent zijn psychologische problemen een vrees koestert bij terugkeer en dat verzoeker er tot tweemaal toe niet in slaagt zijn antwoord, dat hij zijn oom vreest en dat het systeem van Europa anders is dan in Afrika, te verduidelijken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 23), kan het onzorgvuldig onderzoek van de verwerende partij niet verschonen.

2.3.6.4. Waar in de bestreden beslissing in dit verband nog wordt geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn tante H., en zijn intussen volwassen zus C. die bij zijn tante H. inwoont, betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal slechts uitdrukkelijk verwijst naar een deel van zijn antwoord op de vraag waarom hij niet naar zijn tante H. zou kunnen teruggaan. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoeker op deze vraag niet enkel antwoordde dat dat niet kon omdat hij zijn documenten in Europa nodig heeft en dat het leven moeilijk zou zijn, maar ook dat zijn tante kinderen heeft (*ibid.*, p. 20). Hij betoogt dat het mogelijk is dat hij hiermee doelde op de concrete situatie/financiële toestand van zijn tante en op de (financiële) mogelijkheid om werkelijk voor hem te kunnen zorgen, al helemaal gelet op (de bereidheid daartoe omwille van) zijn psychologische toestand. Verzoeker vervolgt dat de verwerende partij uit het gegeven dat de kinderen van zijn tante naar school gaan, dat zij en haar man landbouwers zijn en dat zijn zus kleren leert maken, (enigszins impliciet) concludeert dat zij wel (financieel gezien) voor hem zou kunnen zorgen. Verzoeker merkt nog op dat de commissaris-generaal hier geen vragen over stelde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Voorts betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat het stigma dat in Nigeria bestaat rond mensen met mentale problemen en het feit dat zij een bron van schaamte vormen voor familieleden – zoals volgens hem blijkt uit de aangehaalde informatie – heel goed de reden zou kunnen zijn voor het feit dat zijn tante H. hem steunde om uit Nigeria te vertrekken en voor het feit dat hij niet meer bij haar zou kunnen wonen in geval van terugkeer, naast de mogelijke financiële motieven. Verzoeker betoogt dat er hem hieromtrent geen vragen werden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud en dat, zelfs als hier vragen over gesteld zouden zijn, het nog niet zeker is dat hij hierover enige indicatie zou hebben kunnen opvangen van zijn tante, mogelijks gelet op zijn psychologische toestand.

Gelet op het voorgaande kan verzoeker gevolgd worden in zijn betoog dat de verwerende partij onvoldoende onderzoek voerde naar de mogelijkheid voor hem om terug te keren naar zijn tante H. en het al dan niet hebben van een vrees in dit verband. Aangezien het gegeven dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar zijn tante H., al dan niet omwille van de schaamte en het stigma waarmee zij zal worden geconfronteerd omwille van verzoekers psychologische problemen, de kans zou kunnen vergroten dat verzoeker onderworpen zou worden aan stigmatisering, uitstoting en discriminatie, alsook slechte behandeling in de geestelijke gezondheidszorg, dragen deze vaststellingen bij aan de conclusie dat de verwerende partij onzorgvuldig onderzoek voerde naar verzoekers psychologische problemen als vervolgingsgrond op zich.

2.3.7. Ingevolge de niet betwiste ernstige psychologische problemen in hoofde van verzoeker, samengenomen met verzoekers nuanceringen van de overwegingen van de bestreden beslissing waarin de verwerende partij – op basis van de door haar bij het administratief dossier toegevoegde informatie met betrekking tot de behandeling van mensen met psychische problemen in Nigeria – lijkt te laten uitschijnen dat mensen met psychische problemen in Nigeria niet (meer) onderworpen worden aan behandelingen die als vervolging dan wel ernstige schade kunnen worden

gekwalficeerd, de in het verzoekschrift aangehaalde rapporten van onder meer *Human Rights Watch* en verzoekers bedenkingen aangaande de mogelijkheid voor hem om naar zijn tante terug te keren, is de Raad van oordeel dat een nader onderzoek van verzoekers verzoek om internationale bescherming zich opdringt.

Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek en/of bijkomende verklaringen van verzoeker, niet tot een besluitvorming komen inzake verzoekers psychologische toestand als vervolgingsgrond op zich en het risico bij terugkeer in het licht van de actueel geldende situatie in Nigeria.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van de voorgelegde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken de bovenvermelde gegevens niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

2.3.8. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 mei 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS